

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje problematice evropského práva a rozhodovací praxe ve věcech označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit. Cílem této práce je komplexně analyzovat unijní právní úpravu týkající se zeměpisných označení pro zemědělské produkty a potraviny společně s navazující judikaturou a relevantními mezinárodními úmluvami. Práce se soustřeďuje zejména na, v této oblasti klíčové, nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin. V úvodní části práce dochází k představení charakteristik a terminologie zeměpisných označení a evropského systému jejich ochrany *sui generis*. Druhá část se věnuje funkcím zeměpisných označení a jejich významu pro výrobce i spotřebitele v Evropské unii. Pozornost je věnována rovněž aktuálním otázkám a vztahu zeměpisných označení a inovací. Třetí část se zaměřuje na relevantní mezinárodní úmluvy, které jsou představeny chronologicky, včetně historicko-právních okolností jejich vzniku a rozboru nejdůležitějších ustanovení. Předposlední část práce se týká právní úpravy zeměpisných označení v EU a vysvětluje její vývoj a cíle v rámci Společné zemědělské politiky a ochrany duševního vlastnictví. Stručně je představena také samostatná právní úprava pro vína a lihoviny a dohody o volném obchodu uzavírané EU s nečlenskými státy. Závěrečná a zároveň klíčová část obsahuje detailní rozbor nařízení (EU) č. 1151/2012 doplněný o relevantní judikaturu Soudního dvora. Konstatuje, že ačkoli se toto nařízení osvědčilo, existuje v něm prostor pro zlepšení. Právě nápravu identifikovaných nedostatků si dávají za cíl dva návrhy nařízení, které jsou nyní projednávány na půdě EU. V nich obsažené záměry jsou také součástí poslední části práce, včetně možného rozšíření unijní ochrany zeměpisných označení na nezemědělské výrobky.